

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Adolf Steiner în Hamburg (Germania).
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

INVITARE DE PRENUMERAȚIUNE

la

„Telegraful Român“:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.

Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.

Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Adresele ne rugăm a se scrie curat; a se pune posta ultimă, și în loc de epistole de prenumerațiune recomandăm onor. public assignatele postale, (Posta-Utalvány — Post-Anweisung) ca împreunate cu spese mai puțin și mai sigure pentru înaintarea banilor de prenumerațiune.

Acei p. t. domni, cari și înnoiesc abonamentul, sînt rugați a ne avisa de timpuriu, pentru ca să ne scim orienta cu tipărirea esemplarelor, și a lipi adresele dlor pre assignatele postale. Și unii și alții sînt poftiți a se adresa la Editura „Telegrafului Român” în Sibiu. Colectanților de 10 prenumerațiuni li se dă un esemplariu gratis.

Revista politică.

Sibiu, în 2 Iulie.

Evenimentele din Austria par a avea influență și asupra grupărei partidelor din Ungaria. Nisuițele de fusiune a „oposițiunii intrunite” și a deputaților „selbategi” par a fi luat cu privire la acele evenimente un tempo mai grabnic. Despre aceste „Egyetértés” scie comunica următoarele:

Bărbații conducători ai oposițiunii intrunite, cu deosebire contele Albert Appony și Desideriu Szilágyi, a început imediat după desbaterea bugetului a ține conferențe confidențiale cu unii deputați distinși, cari nu aparțin nici unei partide a nume cu Stefan Bitto, contele Melchior Lonyay, Pavel Hoffman, și a. cu scop a mijloci o învoire a tuturor elementelor, cari stau pe baza dreptului public. Pertractările bărbaților conducători n'au avut însă

nici un rezultat practic, parte fiindcă nu s'a aflat nici un espedient pentru regularea situațiunii finanțiare, parte fiindcă n'a succes a complana păreri divergente în cestiunea administrațiunii. Cu toate aceste s'a aflat de lipsă din ambele părți a atrage în încercările de fusiune pe Coloman Széll și baronul Pavel Senyey. Stefan Bitto ar fi plecat încă pe la începutul lui Maiu la Ratot la Coloman Széll, pentru a se convorbi cu dînsul despre lucru. Totodată s'a îndreptat o convocare și către baronul Pavel Senyey, care declarase, că el nu simte nici o inclinațiune către o oposițiune fără obiect, însă ar fi gata, dacă i va permite starea sănătății sale, a conlucra la executarea unui espedient finanțiar. Aceasta se întîmplă în decursul unei luni Maiu. Într'aceea deputații, cari nu aparțin nici unei partide, fură bine informați despre oportunitatea fusiunii. Contele Emanuil Pechy, Morit Wahrman, Ludovic Horváth, Clement Ernusz, Báltásár Horváth și alții țin fusiunea necesară, dar numai în modul unui program și cu atragerea lui Coloman Széll și Senyey. În această afacere și spre acest scop Desideriu Szilágyi a călătorit acum de curînd la Ratot la Coloman Széll și Széll a venit la Budapesta, unde mai deunădi se discutasă în toată privința șansele fusiunii, totdeodată și cu privire la schimbarea, ce a avut loc în Austria în urma alegerilor. Bărbații cari iau parte la convorbiri, socotesc, că din acei 46 deputați ce aparțin partidei liberale și ce mai înainte fuseseră deachisti, se vor pute atîta parte câștiga parte indemna la pasivitate căți sînt de lipsă pentru a majorisa pe guvern în oare-care cestiune însemnată; atunci guvernului i-ar rămîne numai credințioșii personali, pre când o parte însemnată a partidei liberale i-ar întoarce dosul.

Diarul maghiar „Magyar-Ország” a descoperit în secretariul de stat contele Zichy Ferraris un al doilea Várady. Numitul diar acuză adevărat pe acest amplot al statului, că el ar fi primit proviziuni de câte 100,000 fi. pentru a mijloci nește afaceri a unei firme cu erariul, că ar fi lucrat pentru no-

bilitatea unui Ovreu maghiar și ar fi primit 45,000 fl. mită etc. etc. Într'adevăr frumoase stări pentru fericita Ungarie!

Situațiunea în Austria nu s'a clarificat încă, cel puțin nu încât privește formarea noului cabinet. Un corospondent din Viena al diariului „Pester Lloyd” susține, că contele Taaffe nu poate construa în momentul dat un cabinet cu o coloare pronunțată.

Întreaga presă europeană se ocupă cu soluțiunea cestiunii ovreiesci în România, care de altcum până la moment se află tot în același stadiu, ce l'am schițat în numărul trecut. Se înțelege, că fiind o parte însemnată a diaristicii în mâni ovreiesci, mai multe apretări ale acestei soluțiuni sînt nefavorabile și preserate cu amenințări adese oribile. D. e. se dice în multe diare că dacă România nu va respecta voința Europei, puterile vor anulă suverinitatea României și vor pune-o earăși sub suzerinitatea Porței. Aceasta combinațiune ridiculă trebuie se pară destul de sarbădă mai cu samă cugetând, că chiar în timpul când România era supusă Porții, acesteia îi era interzis de-a se amesteca în afacerile ei interne, și că în Turcia și ađi încă, nici Crestinii, nici Ovreii nu sînt puși pe aceeași treaptă cu Musulmanii, ba ce e mai mult sînt supuși la neegalitatea cea mai revoltătoare. Emanciparea Ovreilor din România trebuie să se facă, dar Poarta n'are nimic de-a vorbi în cestiune.

Noul cabinet italian este format. Cairoli president și esternele, Villa internele, Grimaldi finanțele, Baccarini lucrările, Perez instrucțiunea, Vare justiția, și Bonelli resboiu.

Corospondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Siria în Iuliu 1879. (Dela cursul supletoriu din Arad, pentru învătarea limbei maghiare). Marți în 1 Iuliu a. c. c. n. era ziua,

în carea toți învățătorii de naționalități străine din patrie, aveau să se adune la Arad, pentru a lua lecțiuni din studiul limbei maghiare; conform ord. înaltului ministru de culte și învățămînt.

S'a și adunat un număr grozav de învățători, de diferite naționalități, și anume: Români, (majoritate). Sârbi, Germâni, Toți etc. etc. Suma tuturor s'a urcat preste o mie. Înșinași pe calea oficiilor politice au fost preste 800, ear neînșinași, pe baza ordinațiunilor consistoriale, preste 200, va se dîcă suma a fost înșpăimîntătoare pentru inspectorul regesc, care n'a visat decăt 1 sau 2 sute cel mult.

Era frumos a vedea pre învățătorii din cottul Hunedoarei, și pre cei din cottul Severinului în costume adevărat românesci și adevăc cu pălărie rotundă, tunică cu șinoare vinete, pețtar de haba cu șinoare vinete, cioareci curați și cămașă albă lăsată preste cioareci în jos.

Dar și-au și căpătat pentru aceasta gratularea dela foaia maghiară din Arad „Alföld”, carea nu s'a rușinat în numărul seu dela 2 Iuliu a. c. a'i numi purcari și ciobani, proști și nedemi de-a fi învățători!

S'a înșelat însă amar, căci chiar noi am fost cei dintăiu cari am voit să ne convingem despre calificațiunea acelor învățători, și conversănd cu mai mulți, am aflat, spre cea mai mare bucurie, că toți sînt destul de calificați; sînt preparanđi absoluți din Arad, Caransebeș și Sibiu, și vorbesc perfect limba germână!

În alt număr vine numita foaie a repeta epitetele sale, și a face atenți pre învățătorii de alte naționalități: că ei, numai chiar pre învățători români i au numit purcari, ciobani etc. etc. ear nici decăt pre cei de alte naționalități!

Tot acea foaie în nrul seu dela ... Iuliu a. c. se pune și provoacă familiile române, sârbe etc. din Arad, ca să primească în cuartir pre învățătoarele cari au rămas la Arad pen-

FOIȚA.

Gura satului.

Novelă.*

(13 urmare.)

VI.

Mihu se lăsă pe un scaun de lângă masă, își rēdîmă capul pe cot și rē-mase vreme îndelungată pierdut în gānduri mistuitoare. Viața îi era ruptă în două; după toate căte a suferit în cele din urmă zile, acum se temea, că nici în viitor nu'i mai rămîne nici o mângăere. Nu se mai îndoia că Marta peste cătva timp se va alina și va perde gāndul de dragoste pentru păstor; dar suferințele ei mai grele erau pentru dînsul? Ar fi purtat și aceste suferințe și nu'l mahnă decăt un singur gānd: „ce va dîce lumea?” Toată viața a trăit astfel, ca lumea să poată vorbi numai bine despre dînsul: așa învățase de la părinți; așa se obicnu-

se; așa își gāsia cea mai mare din mulțămirile vieții, și acum deodată vedea risipindu-se partea cea mai scumpă din prețul bogățiilor și al bunelor sale fapte.

Într'un tārđiu el se ridică, își netezî fruntea apoi grāi încet și fricos: — Dar ce'mi pasă de gura satului!

După ce rostî aceste cuvinte, fața lui se schimbă; nu mai era Mihu, omul bun și blānd, ci omul bogat, căruia nu'i mai pasă de nimeni.

Afară începură să latre cāni.

Mihu eși.

Erau Mitrea și Simion.

Stăpānul casei îi primî dupăcum se cuvenia, îi duse în casă, apoi după ce'i poftî să șadă, îi întrebă, ce gānd bun i-a adus la casa lui.

— Pentru ca să nu facem multe cotituri la dreapta și la stānga, rēspunse Mitrea, am venit pentru vorbele slabe pe care le-ați avut cu Cosma.

— Nu are pricină, grāi Mihu rece.

— Adică dē! urmă Mitrea. Cearta a fost din pricina copiilor și vina, pe drept vorbind, nu este nici a unuia

nici a altuia. Și fiindcă se vorbește prin sat, că nu ai fi voitor să'i dai fata din casă...

„Așa'i! dîse Mihu, ne vine greu să ne despărțim de dēnsa.

— Tocmai fiindcă'i vine greu, urmă Mitrea, și pe drept vorbind scim că ai putē să faci cum vrei în casa d-voastre; dar fiindcă se vorbește prin sat că nici fata nu ar cam vrea și nu ai fi tocmai voitor să nu'i faci pe dorință, de oare ce e singura, pe care o ai...

„Așa e! dîse Mihu mulțămit. Ținem să o vedem fericită.

— Și fiindcă se vorbește prin sat, urmă Mitrea, că ai fi hotărît să'i iai ginere în casă, adică se zidesci de alătura o casă pentru Marta și ai fi dîs, că nu rivnesci la bogăția nimēru cāci ai de unde să dai...

„Așa e! dîse Mihu începēnd a se mândri. Mult, puțin, ne-a dat Dumneșeu, numai noroc se fie.

— L-a dat Dumneșeu! grāi Simion.

„Și fiind astfel încheiā Mitrea, Cosma s'a gāndit, că nu țiar fi cu

supărare dacă i-ar înapoia vorba, te-ar ruga să fi bun ertător și să rămāneți cu cinste ca mai înainte.

Mihu sta turburat înaintea oaspeților sei.

„Așa e, dîse el, îmi pare bine de vorbele pe care mi le trimite Cosma; dar nu înțeleg cuvintele despre mărițișul fetei mele.

Vere Mihule! grāi Simion aședat și cam aspru. Să'mi erti vorba, dar ne ești cu supărare când vrei să ne ascunđi un lucru, de care se rădēmă cinstea casei, de la care venim. Slavă Domnului! satul nu e pustiu și este pe ici pe colo căte un om, care scie ce se petrece prin casele vecinilor. Oameni îți laudă dārnicia și spun că de mult l'ai fi luat în drag pe Miron oierul; eară d-ta voesci acum se arunci vina pentru stricarea logodnei asupra lui Cosma.

„Ferească D-șeu! grāi Mihu, sînt gata să o spun întregului sat, că vina e din casa noastră. Dar prin sat se vorbește mai mult decăt este adevărat și despre mărițișul fetei mele cu Miron până acuma nu s'a luat nici o hotărîre;

*) Din „Convorbiri literare“.

tru a'și însuși studiul limbei maghiare; căci ei n'au nici paturi, în casarmele arangiate spre acest scop, și așa bietele învățătorese sânt nevoite a dormi pe pământ, având de desubt un sac cu paie, ear la cap, drept perină un săculeț cu paie; alt-ceva absolut nimic! Ei bine! poate că familiile provocate vor să'și facă milă de bietele dămicele, cari să chinuesc; dar oare familiile române, sërbe etc. le-au chemat la Arad?!

Să trecem acum la esaminarea, respective alegerea învățătorilor cari să rămână la curs, și cari nu, căci toți nu era posibil.

Nefiind destul de spațioasă sala preparată spre acest scop, ne duserăm cu toții în curtea de gimnastică a liceului. Aici venind dl inspector reg. I. Gajdos, ne spuse pe scurt, scopul adunării, și numai decât purcesse la alegere; chemându'i pre fiecare după comitate.

Acum era ceva plăcut, a auđi pre dl inspector ocărând pre învățătorii tineri, pentru că nu știu limba maghiară, numindu'i leneși și trândavi. Oare toți câți nu știu limba maghiară sânt leneși? Apoi începă a'i amenința cu suspendarea din oficiu dîcînd: „majd fog maga știu, ha kilököm az állásból,“ firesce că învățătorii răspundeau: „nu știu d-le unguresce.“ Pre alții îi amenința, că nu'i va lăsa să depună esamenul de cualificațiune etc. etc.

După aceea începă a'i îndruma cătră casă: pre unii pentru că știu unguresce, pre alții pentru că s'au însinuat prea târziu, pre alții pentru că nu s'au însinuat de fel, etc. dar pentru aceea spese de călătorie nime n'a căpătat, nici chiar aceia, cari veniseră din cottul Nitra; ci toți s'au dus cum au putut.

Eată pentru ce s'au adunat învățătorii români la Arad, ca să fie espuși scandalului!

Așa ne trebuie, că nu ne-a silit nime, ci de bună voie ne-am dus, dacă n'am putut ședé acasă!

Fie'i însă aminte fie-cărui învățătoriu român cursul acesta, și pe viitoriu șadă mândru și frumos acasă; chiar și în cazul când am fi siliți să mergem!

În fine a'și dorí, ca venerabilul consistoriu aradan să binevoiască a ne concede ținerea conferențelor anuale, pe cari, din cauza cursului supletor pentru limba maghiară le opris-

Nicolifă.

De lângă Crișul alb, cu finea lui Iunie 1879. (Inspectorul reg. de scoale). Este cunoscut onorațiilor cetitori, că pe ce cale au fost a-

aceasta vă rog, să le-o spuneți tutu rora.

— Dar a fost vorba, dîse Mitrea. „Da, ca să vă spun drept, răspunse Mihui, așa în treacă a fost; și dacă ni s'a potriví flcăul, apoi cum a fi voia lui Dumneđu!

— Te înțelegem acum! grăi Semion zimbînd, dar noroc să ai de ginere. Ce e drept, flcăul nu e bogat, dar e flcău, încât să'i fie satului cinste de dînsul.

„Nu'l cunosc, dîse Mitrea, dar așa se dîce prin sat.

— Eu îl cunosc, grăi earăși Simion, și 'ți-o spun din inimă.

Mihu sta buiguit între amîndoi, privia cu îndoială când la unul, când la celalalt și nu scia ce să le dîcă. El le dete mâna, îi petrecă până la poartă dar nu'și mai da samă despre cele ce face sau dîce.

Ar fi dorit să vie cineva, să'l întrebe pentru ce au venit Mitrea și Simion; dar nimeni nu se arăta. Se întoarse dar în casă și începă să umble nedumerit în sus și în jos. Se simția cu totul alt om.

visați învățătorii nemaghiari a participa la cursurile pentru limba maghiară.

Am însă să fac cunoscut onorațiilor cetitori acea împregiurare, că în ce mod vrea domnul inspector reg. maghiar de scoale (Gajdos Jozsef) să tracteze pe învățătorii conf. mai vîrtos pe noi Români ortodocși.

Adunându-se învățătorii din șase comitate în diua prescrișă pentru începerea cursurilor pentru limba maghiară la locul destinat în Arad, dl inspector reg. maghiar de scoale în aceeași di țină mai întăi o cuvîntare din care ce e drept — fiind-că eu nu știu limba maghiară — n'am înțeles alta decăt *édes magyar nyelv*. Însă esplîcându-ni-se și în limba română de cătră un învățător, pe lângă multe altele, ni se spune că: învățătoriu care va ști limba maghiară, strigându-se numele, să se arete că scie, după ce de loc va căpăta o adevărîntă (*bizonyítvány*) că posedă limba maghiară, și poate se o propună în anul acesta, și apoi va puté merge cătră casă. După aceasta se strigă numele fie-cărui pe rînd, însă puțini învățătorii se aflară să scie limba maghiară dar totuși oare-cum dl inspector îi cunoscă pre ochi acei învățătorii, cari scieau unguresce; și așa mulți de silă căpătau adevărîntă și puteau merge acasă să propună limba ungurescă.

Mai departe dl inspector pre unii învățătorii nu'i primia de oare-ce nu erau îmbrăcați după placul d-sale și le spunea, că nu sânt învățătorii și că nu sânt vrednici să fie învățătorii; și așa se poteau duce mulți și de acestia cătră casă.

Apoi d-nul inspector mergea și mai departe. Erau unii învățătorii cam tineri, sau arătau cumva tineri, cărora le spunea d-nul inspector verde, că va avé grînea, ca unii ca aceia să nu fie mai mult învățătorii, și așa aceia earăși puteau merge acasă. Când ajunse la numele meu, eu încă am răspuns că nu știu, însă d-nul inspector îmi dîse că: *majd megtanulok én tégedet*, cam cu nisce vorbe apă-sate; din punctul acela apoi, mai mulți răspundeau, că vreau se meargă cătră casă, eu însă n'am căpătat adevărîntă până la cinci dîle, când a venit dl profesor care avă să ne propună, atunci s'a cetit numele celor primiti, unde eu nu am fost îndus. Vîdînd eu aceasta am mers la domnul inspector, care'mi aruncă o adevărîntă în mână, însă nu numai mie ci la mai mulți, apoi a trebuit să mergem cătră casă firesce pedestri, că banii în 5 dîle ni se gătase.

Acum, de va face d-nul inspector aceea ce a dîs, ce va fi de mulți învățătorii, mai vîrtos de cei tineri cari

„Miron! își dîse el înseninat. Numele e bun. Se vorbește prin sat, că așa fi hotărît să'l iau de ginere în casă, că așa fi hotărît să'i zidesc de alături o casă. Câte nu mai scornesc oamenii?... Dar adecă pentru ce să nu fie cu puțință... Hm! Cum dîce Marta: poate că dacă 'l-aș cunoasce așa judeca cu totul altfel. Să înțelege că am fost cam pripit.

Și acum începă să dee cu socoteală, că trebuie să fie ceva de flcăul acela, dacă Marta îl iubia. Vedea în gîndul seu cum meșterii lucrează la casă, cum el însuși împarte porunci, vedea pe Marta cu copilul în brațe și auđia, cum oamenii își dîc: se vede că o durează pentru Marta. Îi părea că aude cum nepoții își povestesc; Așa și așa era pe vremea, când Mihu își luase ginere și'i zidise o casă.

Era un farmec nespun în toate aceste.

Mihu plecă spre ușe, dar când era se deschidă se oprí și dîse:

„Nu! nu încă! să nu mă prîpesc! Să vîd mai nainte, să mai întreb, să

absolvează preparandia cu succes bun? De sigur vor fi foarte nenorociți. Sacrificându'și viața și nisuindu-se să iasă bine cu studiile preparandiale, mai sperând și o sumuliță de bani în decurs de trei ani, în urmă, să rămână pe strade! Sărmanii învățătorii!

I—n.

Vâlcele, 30 Iunie 1870. Presupunînd că locul ce ar puté avé ceva interes ar fi să fie noutățile despre Vâlcele și despre viața socială din acest loc, respective despre modul de petrecere al acelor ce s'au adunat aici spre a perde vara ori spre a'și desmórți închieturile. Eu îmi inchipuesc că dacă aveam norocirea ca să Vî întîlnesc la plecare, obiectul comisiunei ce ați fi avut plăcerea de a'mi da, ar fi fost ca să vî scriu ceva despre aceste; și astfel, eată, și pe nece-rute îmi iau voia a vî descrie următoarele.

În privința locului și a lucrurilor de aici, nimica nou; după cum 'mi s'a spus toate sânt cum au fost și în anii de mai nainte, cu aceea deosebire poate, că timpul este mai frumos acum ca în anul trecut, și oaspeții sânt mai puțini ca de altă dată; necesariile și confortabilitățile simple și cam după sîrăcie, însă destul de scumpe, cu deosebire cuartirele. Conposesoratul s'a îngrijat de urcarea tacselor, însă de îmbunătățirea adoptamentelor de băi, și a lăsat timp poate pentru venitoriu; o deosebită critică merită băile de cadă, sau vane, cari sânt foarte primitive și lasă totul de dorit în privința estetică, respective a curățeniei, și în privința practicabilității tehnice; de multe ori trebuie se recurgă omul la bieții locuitori de pre delături ca să le facă câte o scaldătoare încălđită cu petrii arse, numai să nu rămână nescaldăți. Aerul este destul de bun, și locul dela natură bine dotat cu frumsețe; promenada de scînduri foarte potrivită și de preferit cu deosebire când se consideră din punctul de vedere al năravului ce au șlepurile damelor de-a mătura în urma piciorului și a rîscolî pulberea. Pot să se tărăe hainele cât de mult că nu fac pulbere, și nici nu 'și-ar aduce oaspeții aminte de ea, dacă nu ar fi prea mult dormitori și prea târziu măturații galanții ospătarilor de pre marginile promenăđii. Apa e destul de bună pentru cură în cualitatea ei atît pentru beut cât și pentru scaldat, considerându-o firesce în mod laic după efect; cu destulire „Lobogăul“ ar fi escelent dacă ar avé o scurgere ca să se poată înproșpăta bătér din când în când, și prin urmare dacă nu ar fi cum

mă mai chipzuesc, să mă încredințez mai bine, să'l vîd apoi cu ochii mei. Earăși începă să umble prin casă și să'și cumpenească gîndurile.

Deodată fața lui se întunecă. Vedea pe Cosma înaintea sa, și sufletul i se umplea de amărăciune, când se gîndia că Cosma ar puté să dîcă:

— Tot omul cu oameni de sama lui!

„Nu! își dîse Mihui, eu tot nu'mi dau fata după un cioban, mai bine să rămăe fată mare!

(Va urma).

* (Miorița, Cucul și Turturica). În ședința din 23 Iunie a academiei d. V. Alexandri comunică, că scirile ce a primit, literatura română are să fie în curînd onorată din nou cu ocaziunea sîrbărilor latine din Francia; căci este anunțat, că se traduc în limba provensală două bucăți cunoscute Miorița și Cucul și Turturica.

este, ca așa cum ar fi putut să se facă.

În privința societății adunate, și a modului de petrecere aici, aceste sânt, și una și alta, de un conținut micuț; precum am dîs mai sus, oaspeții sânt puțini, și petrecerile în speranță de-a fi poate mai târziu; câți-va comercianți de prin cetățile din România, și câte-va din Brașov, toți la olaltă cam jumătate față cu altă jumătate de Jidani de prin pregiur; petrecerea consistă în oarêde de cură dela 5—8 dimineața și dela 5—7 sara, când o musică rea ungurescă cântă *csárdás*, și noi muncitorii pentru stomahuri de cură începem a tropoti pe scînduri nisuind fie-care cu pocalul în mână de câte 5—6 ori spre fântăna principală de cură și dela aceasta earăși înapoi; din când în când mai vedem și câte un baronaș din sîcuime, mulți poate cam golași, dară totuși tot magnați.

Obiectul de conservație în societatea ungurescă este, de când am venit aici, tot Váradi și ear Váradi nu pot consuma de loc plăcinta; toți'î injură.

Academia română.

Sesiune extraordinară.

Proces-verbal Nr. 18.

Ședința din 12 Iunie 1879.

Membrii prezenți: D-nii Alecsandri Vasile, Aurelian Petre S., Babeș Vincentiu, Bariț George, Caragian Ioan, Crețulescu Nicolae, Fălcoian Stefan, Ghica Ioan, Hașdeu Bogdan P., Hodoș Iosif, Ionescu Nicolae, Laurian August Tr., Maiorescu Titu, Maniu Vasile, Melchisedec P. S. S. Episcop, Odobescu Alecsandru, Chintescu Nicolae Roman Alecsandru, Sion George, Ștefănescu Grigorie, Urechia Vasile A.

Președinte, Ioan Ghica.

Ședința se deschide la 9 oare a. m.

După lectura și verificarea procesului-verbal al ședinței precedente, să comunică o epistolă a d-lui E. Picot, prin care mulțămescă academiei pentru distincțiunea ce 'i-a făcut numindu'l membrul seu onorar.

La ordinea dîlei continuarea discuțiunei statutelor.

Înainte de-a intra în desbaterea articolului ce vine la rînd, d. Chintescu luând cuvîntul, dîce că i se pare cumcă art. 22 care s'a votat nu e pe deplin complet; căci nu se prevede nimica ce să se facă în cas când unii membrii ar absentă mai mulți ani. De aceea crede că aci ar fi locul a se adăoga un aliniat.

D. vice-președinte provoacă pe dl Chintescu, ca să presente un amendament spre a se puté lua la desbatere.

D. Hodoș dîce că aceasta nu poate intra în previsionsile statutelor; aduce aminte că nici în statutele vechi n'a esistat ci s'a prevîdut în regulamentul dela 1868.

D-nii Babeș și Odobescu susțin că această cestiune trebuie rezervată pentru regulament. Casuri, în adevăr pot să se presente, dară rămăne Adunării totdea-una latitudinea de-a le reglementa. La articolul acesta însă nu admite a se adăoga nimica.

La discuțiunea art. 23 relativ la calitățile ce se cer membrilor academiei la alegere, d. Hașdeu dîce că i se pare prea mult a se cere opere și activitate literară totdeodată: cea din urmă espresione cuprîndînd tot înțelesul i se pare de prisos cuvîntul opere; căci se poate foarte bine ca cineva să se distingă prin o activitate literară sau științifică chiar fără a publica opere, cu atîta capacitate încât să fie demn de a fi membru al academiei; poate să

fi cinea erudit și să aducă serviții în știință, și fără să fi produs opere. In cele din urmă admite și cuvântul de opere, dară după aceasta să se pună sau în loc de și. In acest sens d-lui și depune un amendament.

D. Chintescu țice, că opiniunea d-lui Hașdeu i se pare străină: nuși poate închipui în timpii moderni, ca cine-va să fie erudit fără ași manifesta știința prin vre-o operă scrisă; o erudițiune, care nu produce, nu poate fi de o considerațiune așa de mare încât săi dea titlul de preferență în academie.

D. Ștefănescu declară, că se unesc cu redacțiunea din proiect, însă în loc de literară și științifică să se țică literară sau științifică: propune un amendament pentru această redacțiune.

D. Roman țice că argumentele câte s'au adus pro și contra nu'l pot clarifica încă pe deplin. D-lui crede că pot să fie bărbați cari, de n'au putut face sau scrie opere, dară cu o activitate manifestată în deosebite moduri, pot să se facă de-a fi aleși membrii ai academiei. D-lui citează anume câțiva bărbați însemnați în Ungaria cari în adevăr n'au făcut opere, dară au ajuns membrii la academie în considerațiunea activității lor publicistice.

D. Aurelian țice că trebuie să ne referim la exemple mai bune, la academiile popoarelor mai civilizate: apoi să avem în vedere scopul primordial al înființării societății academice, și statutelor ei primitive, cari cu drept cuvânt pretind ca membrii să se distingă prin cunoștințele productive; prin urmare, susține redacțiunea cu amendamentul d-lui Ștefănescu.

D. Babeș țice că d-lui a fost acela care a propus în comisiune să fie aprefuită și activitatea literară sau științifică. Ideea și intențiunea i-a fost chiar cea pretinsă de d. Hașdeu; se declară mulțumit dacă în acest înțeles se va primi testul comisiunii, dară și mai mult i-ar plăcea ca și să se înlocuiască în ambele locuri cu sau.

D. Maniu nu se împacă cu teoria, că numai prin opere publicate poate să aibă cineva titluri spre a fi ales; sunt savanți cari n'au publicat nimica; dară cu toate aceste, sau ca profesori, sau ca oratori, sau ca colectanți de documente și materiale importante, pot să facă onoare adunării de ar fi chemați în sinul ei. Nu e bine să se arate o rigoare escrivă, ci a se lăsa academiiei facultatea de aprefiere. Se pronunță pentru amendamentul d-lui Hașdeu.

D. Sion cere a se face distincțiune între opere și activitate: nu înțelege ca această din urmă adevărat activitatea într'un mod speculativ sau fantastic, fără opere serioase și de valoare, să dea titlul cuiva spre a fi ales membru al academiei. Citează ca exemple oameni cu activitate literară foarte șgomotoasă, dară cari cu toate aceste n'au făcut nimic serios, nici un serviciu util limbei sau literaturii. De aceea d-lui ar fi dispus a propune un amendament mai rigoos; cu toate aceste, vędând că adunarea e destul de luminată, cere închiderea discuției prin punere la vot a articolului.

D. Laurian țice că despre redacțiunea acestui articol i se pare în adevăr inutil a mai discuta, dară cere ca, înainte de a se pune la vot, să se completeze adăogându-se: „și cari totodată să bucură de „o viață respectabilă.“ D-lui ține la prescripțiunea aceasta care figurează în vechile statute: afirmă că nu trebuie să se înlătore valoarea principală a persoanei ce s'ar pune la alegere; crede că academia e datoare să manțină această prescripțiune în toată puterea sa. De aceea propune un amendament susținut de d-nii Hodoș și Chintescu.

D. Hașdeu țice că asemenea prescripțiune putea să aibă loc în statu-

tele vechi. Acuma însă când corpul acesta este constituit, ar ave aerul a spune că s'a făcut vre-un păcat care n'ar trebui să se repete. D-lui nu scie să se fi ales cineva fără viață respectabilă și nici se teme a se face în viitoriu vre-o alegere atât de nefericită încât să aducă desonore corpului. Pentru aceasta aduce aminte pe Solon care când fu întreat de ce în legile sale nu prescrie o penalitate pentru paricidi a respuns, că e de prisos, fiindcă nu se poate închipui posibilitatea unei asemenea crime. De aceea este contra acestui amendament.

D. Babeș arată că propunerea aceasta s'a desbătut și în comisiune cu toată serioșitatea; majoritatea însă n'a admis idea d-lui Laurian pe considerațiune, că nici trebuie să se presupună că două treimi din academie ar pute alege un membru de o moralitate nesuferită; apoi și natura elastică a conceptului de probitate poate să provoace confuziune în aplicarea sa. Crede că aceste considerațiuni recomandă susținerea redacțiunii proiectului.

D. Maniu de și aprefuesce premisele d-lor Hașdeu și Babeș, totuși nu vede nici un inconvenient în propunerea d-lui Laurian. A cere probitate și viață respectabilă dela un candidat este cea întâiu considerațiune ce trebuie să o aibă în vedere un corp care reprezintă o instituțiune de stat. De-aceea nu vede pentru ce s'ar respinge amendamentul propus.

D. Alecsandri țice că cu amendamentul ce se propune s'ar crede că se lucrează la un codice penal. Se vorbesce de probitate și de viață respectabilă dară cum se măsură și cum se judecă aceasta? crede că corpul aceasta e destul de serios pentru ca să aprefuiască lucrurile la alegeri. Apoi trebuie să se aibă în vedere că la asemenea casuri, operele, produsele geniului și ale spiritului, eară în viața privată aduce pe un om în sinul unui corp savant. Conchide a țice că nu e de demnitatea academiei a primi asemenea propunere.

D. Sion, în urma preopinentului, face o singură obiecțiune, că dacă nu s'a admis prescripțiunea de espulsiune a unui nou membru, în casuri nefericite, e de prisos a se face o prescripțiune de asemenea natură, la introducerea unui membru în sinul academiei.

Se cere închiderea discuției și se admite.

Se pune la vot mai întâiu amendamentul d-lui Hașdeu, și se respinge.

Se pune la vot amendamentul d-lui Ștefănescu admis și de comisiune, și se admite.

Se pune la vot amendamentul d-lui Laurian și cade.

Art. 23 rectificat, cu amendamentul menționat al d-lui Ștefănescu, se adoptă de majoritate.

Art. 24 se admite fără discuțiune.

La art. 25 relativ la discursurile de recepțiune, d. Ștefănescu cere a se sterge cuvântul de preferență, ca recipiendul să poată trata în libertate ori-ce subiect, fără a fi îngrădit la ramurile dezvoltării naționale, căci dacă de exemplu, un om de știință ar voi a trata un subiect de știință pură, să o poata face fără împedecare.

D. Aurelian nu se unesc cu propunerea d-lui Ștefănescu. Scopul înființării societății academice a fost de a cultiva limba națională și a studia țara. Comisiunea dară cu drept cuvânt și bine a propus ca cuvintele de recepțiune să se facă cu preferență pentru lucrări privitoare la țara noastră. Cu aceasta nu vede a se înțelege ca membrii să nu trateze subiecte în afară de acele ale țerei, susține însă că avem lipsă de lucrări privitoare la România, atât în sfera literară cât

și în cea științifică, că Acadmia trebuie să accentueze preferența sa pentru lucrările de interes local.

În urma acestor lămuriri, adunarea consultată, admite articolul.

La discuțiunea art. 26, d. Chintescu, luând cuvântul, țice că acest articol îl află de prisos. Nu înțelege latitudinea ca un membru dintr'o secțiune să poată fi chemat a lucra și în altă secțiune. Ori e serioasă împărțirea în secțiuni, ori nu; dacă e serioasă, trebuie ca fie-care să lucreze cu competență în secțiunea sa. Altfel nu vede decât confuziune.

D. Maiorescu aduce aminte că avem o singură academie împărțită în 3 secțiuni; pe când fie-care, dacă ne am pune în situațiunea institutului francez, ar forma o academie separată. Apoi în Franția scim, că unii membrii, pentru universalitatea cunoștințelor lor, sunt membri în mai multe academii. Ori cât de specializate fiind științele, totuși se află bărbați cari se disting în mai multe ramure; poate un om de litere să serve cu folos la o secțiune de științe sau de istorie și vice-versa. D-lui în secțiunea literară, de exemplu, ar ave necesitate a consulta pe unii din membrii secțiunii istorice sau de științe, atunci de ce să fie împedecă? Nu e bine să lucreze secțiunile în mod izolat, ci pe cât se poate să ajungă la o unitate; și ori-ce înlesnire a acestei unități o crede ca bine venită.

D. Ștefănescu de părerea d-lui Chintescu. Tocmai fiindcă științele sunt specializate, crede că n'am pute fi universali; și când cel competent în literatură, de exemplu, s'ar amesteca în științe fără competență n'ar face decât încurcături. De aceea, d-lui, spre a împăca pe toți, propune un amendament în cuprinderea următoare: „După cuvintele: unei alte secțiuni, să se adăogă cuvintele: spre a lua parte la lucrările sale, însă numai cu vot consultativ, în loc de-a face tot-odată parte și din aceea.“

D. Ionescu, analizând propunerea d-lui Ștefănescu, o combate cu mai multe argumente. După redacțiunea proiectului vede o idee fericită ca la lucru să se împreune mai mulți; apoi că totdea-una este o majoritate care chiamă pe alții spre conlucrare. Nu crede că din această conlucrare poate să rezultă vre o pierdere, un om de științe într'o congregațiune istorică poate să și profite și să fie și ascultat. Nu vede nici un pericol întru aceasta, și de aceea se pronunță contra d-lui Ștefănescu.

D. Roman țice că fără a se ocupa de presupunerea perturbațiunilor ce s'ar aduce în secțiuni cu acest dispozitiv, totuși îl crede de prisos. Se unesc cu d. Chintescu spre a se suprima acest articol.

D. Hodoș aprobă redacțiunea proiectului, însă cu adăogirea propusă de d. Ștefănescu.

D. Alecsandri țice că ținta academiei este de-a respândi luminile, ori-ce secțiune crede că este focar de cunoștințe, și toate împreună nu pot să aibă decât un scop și un rezultat, lumina. Nu vede nici un pericol, nici un inconvenient, de-a se chema un membru dela o secțiune la alta, mai ales când se poate să fie un spirit universal care e nevoe chiar de-a fi consultat și ascultat.

Se cere închiderea discuției și se primesce.

Se pune la vot amendamentele d-lor Chintescu și Ștefănescu, și se resping cu majoritate. Redacțiunea proiectului se admite.

La art. 27 d. Sion observă că aici ar fi locul să se pună o sancțiune care să prevadă ca membrii ce nu vor veni la oara ficsată pentru ținerea ședințelor să piardă dreptul la diurnă. Dară observându-se că aceasta e cestiune

de regulament, d-sa renunță la propunere, eară articolul se votează cu foarte mici rectificări.

La art. 28 d. Laurian observă că earăși nu se prevede nici o sancțiune pentru casurile când membrii nu și-ar îndeplini sarcinile. Se observă că e cestiune de regulament și articolul se votează cu unanimitate.

Vice-președinte: G. Bariț.

Secretar ad-hoc: G. Sion.

Varietăți.

* (Denumiri). S'a numit caplani militari clasa 2 în rezervă: Petru Ostate, paroch în diecesa greco-catolică a Gherlei; Ilie Ilica, paroch în diecesa greco-orientală a Aradului; Dimitrie Micu alias Clain, paroch în archidieceza gr. cat. a Blajului.

* (Transferare). Locotenentul Pavel Munteanu supracomplet în reg. de infanterie Nr. 31 se transferă dela detașarea sa earăși la regiment.

* (Necrolog). Nicolae Florea Orghidan, comerciant și membru al gremiului și a mai multor societăți de binefacere a trecut din viața pămentească împărțit cu st. taine în 30 Iunie st. v. la 4 oare după prând în etate de 87 de ani.

Cu profundă durere aduc aceasta la cunoștință tristii fi și fiice Maria vęd. A Georgiu, Carolina măritată V. Ștefan, Elena măritată G. Georgiu, Vasilie, Alecsandru, Zinca măritată N. Mihelțan, Eufrosina măritată St. Blebea, vęduvul ginere I. Tipeiu, nepoți, nepoate, strănepoți și strănepoate.

Remășițele pămენტesci ale rēposatului se vor înmormenta Luni în 2 Iulie st. v. la 3 oare după prând din strada Ciocrac, Nr. 1530 în cimiteriul bisericii St. Nicolae din suburbiul Scheiu.

Brașov în 30 Iunie st. v. 1879.

* (Mulțămită publică). Direcțiunea școalei capitale române gr. or. din Zernesci își ține de plăcută datorință a esprima adēnca sa recunoștință tuturor acelor domni și doamne, cari ne onorară cu prezența la esamele de vară ținute în 17 Iunie a. c. st. v. cu elevii și elevele dela aceasta școală sub presiul meritatului domn George Belisimus, directorul școalei capit. rom. gr. or. din Brașov ca comisar protopopesc, și în spcial prea stimatilor domni Nicolau Strēvoiu avocat și deputat dietal, Nicolau Penciu jude reg. cerc. Nicolau Garoiu avocat și Ioan Gogonea provisor, cari prelângă onoarea, ce ne-au făcut cu prezența d-lor în tot decursul esamenelor, au binevoit a dona parte o sumă frumoasă de bani parte cărți de școală pentru a se distribui ca premii elevilor cari s'au distins prin moralitate și diligență.

Primească dar toți acestia mulțămita cea mai sinceră pentru interesul arētat față cu școala și ofertele aduse întru promovarea învățământului. Zernesci în 25 Iunie 1879.

Diracțiunea școlară.

* (Cursul învățământului limbei maghiare). În urma cerculariului Escelenței Sale d-lui ministru de culte și instrucțiune publică dto-26/5 Nro 13620 a. c. învățătorii români din patrie s'a adunat în considerabil număr de 240 la cursul pentru învățarea limbei statului în Cluj.

Acesti s'au întrunit în societatea „Reuniunea autodidactică“, ce are de scop perfecțiunea învățătorilor în științele pedagogice și progresarea în ceialalți rami de științe.

* (Steaua Dobrogei) este numele unui țiar fundat în noua provincie a României. Acest țiar apare în Tulcea cu următoarea programă: „Steaua Dobrogei“ va ave misiunea de a se ocupa esclusivamente numai de interesele și afacerile locale

adecă de acele interese și a faceri, care vor fi relative la înflorirea comerțului, la încurajarea industriei, la dezvoltarea agriculturii publice, la pogresarea agriculturii ce stă în amortire și care n'a luat nici avânt din starea primitivă; în fine se va ocupa — dicem — de tot ce ar pute să dea rezultate folositoare tuturor afacerilor de interes general.

Sciri ultime.

(După „S. d. T. B.”)

Viena, 14 Iuliu n. Ministrul Stremayr fu ales cu unanimitate în curia primă a proprietarilor mari din Bucovina. „Presse” comunică din Sofia intrarea solemnă a principelui Alexandru.

Berlin, 14 Iulie n. „Monitorul” publică denumirea ministrului Maybach de șef al oficiului imperial pentru drumurile ferate, a lui Hoffmann de ministru al comerțului, a lui Putkamer de ministru al instrucțiunii și a lui Lucius de ministru al agriculturii.

London, 14 Iuliu n. Secretariul de stat Bourke declară, că cabinetul rusesc a desmintit, că operațiunile la gurile Atrecului ar avea de scop o înaintare către Merw.

Posta din urmă.

„Deutsche Zeitung” în nrul seu de duminică, cu privire la scandalurile din Ungaria învinuind greu rasa maghiară de nedreptățile făcute Nemților, Slavilor și Românilor, prorocescă că se poate, ca nu numai soarta lui Tisza să fie sigilată, dară să vină și o catastrofă preste Ungaria, mai mare decât o schimbare de sistem.

Bursa de Viena din 14 Iulie n. 1879.

Metalicele 5%	67 15
Împrumutul de stat din 1860	126 25
Argint	—
Valuta nouă imperială germană	56 75
London	115 80
Galbin	5 47
Napoleon d'aur (poli)	9 20

Economic.

Sibiu, 11 Iulie n. Pro hectolitru: Grâu, fl. 4.50—5.30; Grâu secăreț, fl. 3.60—4.20; Săcară fl. 2.80—3.20; Orz fl. 3.10—3.20. Ovăși fl. 1.90—2.30. Cucuruz fl. 2.80—3.20; Mălaiu fl. 4.50—5; Cartofi fl. 1.25—1.30; Semănță decănepă fl. 5—6; Mazere fl. 6—6.50; Linte fl. 9—9.50; Fasole fl. 4.50—5; pro 50 chilo: Făină de pâine fl. 3.50; Slănină fl. 25—30; Unsoare depore fl. 25—27.50; Său brut pro 50 chilo fl. 16; Său de luminări fl. 22.50—; Luminări de său 50 chilo fl. —; Săpun fl. 20—; Fân 50 chilo fl. 0.50—0.60; Cănepă pro 50 chilo fl. 32—34. Lemne vârtose de foc pro metru cubic fl. 3.— Spirt pro grad 50—55 cr. pro chilo: carne de vită 40—44 cr.; Carne de vișel 35—40 cr. carne de porc 36—40 cr.; carne de berbec 28 cr.; ouă 10 de 20 cr.

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.”

Licitațiuni: în 29 Iulie și 30 Aug. imob. lui Iuon Fodony și soții în Poieni (judec. cerc. Hațeg); în 6 August și 9 Septemvre imob. lui Stefan B. Veres în Bacifalțu; în 3 August și 16 Sept. imob. moștenitorilor după Petru Wallmer în Brașov (trib.) în 19 Iulie imob. lui Pavel Salmen în Amnaș (trib. Sibiu); în 31 Iulie și 30 August imob. lui Zacharie Lenghel și soției sale în Capnicbaia (judec. cerc. Șomcuta-mare); în 25 Iulie imob. lui Tilia Veres și soției sale în Dengheleag (judec. cerc. Gherla); în 25 Iulie și 26 August imob. lui Simion Vancea în Mezösály (trib. Turda); în 4 August și 4 Septemvre imob. lui Nicolae Matei în Batin (judec. cerc. Gherla); în 29 Iulie și 30 August imob. lui Onuț Bruzla în Odorheiu (trib. Ibașfalțu); în 13 August și 13 Septemvre imob. lui Natu Dirlă în Boșa (trib. Cluj); în 7 August și 6 Sept. imob. lui Iuon Bokor jun. și sen. în Hunedoara (judec. cerc.); în 23 Iulie imob. lui Iuon Gazda în Sântimre (judec. cerc.

Aiud); în 1 Aug. și 2 Septemvre imob. lui Iuon Molnár în Boroșneul-mare (judec. cerc. Sângiors); în 30 Iulie și 30 August imob. lui Iuon și Măriei Lutsch (trib. Bistrița); în 2 Septemvre imob. Catarinei Gross în Roșia; în 25 Iulie imob. lui Francisc în Sibiu (trib.); în 30 Iulie și 30 August imob. lui Mihail Oprea în Laborfalțu (judec. cerc. Sângiors).

Nr. 133 presid. 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățătoresă la școala comunală de fețițe din opidul Hațeg se deschide prin acesta concurs cu terminul până la 15 August 1879 st. n.

Emolumentele sânt:

în bani 400 fl. v. a. și quartir. Doritoarele de-a competi la acest post au ași așterne concursese sale bine instruate cu documentele recente și cu deosebire despre cunoașterea limbilor patriei române și maghiare la scaunul scolastic comunal în Hațeg.

Dela presidiul magistratului opidan.

Hațeg în 7 Iulie 1879.

Vots m. p.,
presid. sub.

Nr. 157—1879. 2—3

CONCURS.

În urma înaltului ordin consistorial dto 24 Maiu 1879. Nr. 1386. B. prin aceasta se escrie concurs pentru parochia de classa a III Șasa-Lupșei, protopresbiteratul Lupșei, cu terminul până în 29 Iuliu a. c. în care și va fi și alegerea.

Emolumentele sânt:

a) folosirea cimiteriului,
b) dela 200 case o și de clacă sau 20 cr. în bani și
c) venitele stolare regulate prin sinodul parochial, cari toate computeate în bani dau un venit anual de 400 fl. 60 cr. v. a.

Doritorii de-a ocupa această parochie au ași așterne petițiunile instruate în sensul statutului organic și a dispozițiunilor provisorice din 1873, la subsemnatul până în terminul indicat.

Ofenbaia, în 22 Iunie, 1879.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al Lupșei.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Danciu m. p.,
adm. prot.

Nr. 819—1879. 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunii învățătoresci la școala confesională gr.-orient. din opidul Iliei murășane, în protopresbiteratul Iliei-murășane, se deschide prin aceasta concurs cu terminul până la 29 Iulie a. c.

Emolumentele sânt:

1. Salariu anual cu 250 fl. v. a.
2. Quartir liber în edificiul școlii împreunate cu grădina de legumi.
3. 2 orgii de lemne de încălțit.

Concurenții vor evé ași așterne suplicele lor bine instruite conform statutului organic la adresa subscrișului până la terminul sus însemnat.

Se poftesce, ca doritorii, cari vor să ocupe această stațiune, se fie cântăreți buni, și se cunoască limba maghiară.

Gurasadului, 20 Iunie, 1879.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Alecsiu Olariu m. p.,
adm. protopresbit.

Nr. 566—1879. 2—2

CONCURS.

La școalele grănițaresci sânt de oferit 4 posturi de învățători diri-

genți și anume: în Tohanul-vechiu, Vestem, Spinu și Lisa, la fie care cu salariu anual de 300 fl. și la cea din urmă un post de învățătoriu secundariu cu salariu anual de 180 fl. la toate cortel și lemne de foc.

La Orlat stațiunea de învățătoresă cu salariu anual de 300 fl., pentru cortel 16 fl. 80 cr. și 9 orgii de lemne.

Cei ce doresc a primi vre-una din aceste stațiuni au a substene suplicele lor instruite cu documentele necesare până în 30 Iuliu st. n. a. a. la „comitetul administrativ de

fondul scolastic al fostilor grănițeri din regimentul român I. în Sibiu”.

Sibiu în 10 Iulie 1879.

Înștiințare.

În 4 August 1879 se va ține în fața locului a 2-a licitație esecutivă a bunului **Avrig** (Freck), în apropierea Sibiului. La această împregiurare se fac atenți toți iubitorii de o frumoasă economie de parc.

Condițiile se pot vedé la tribunalul din Sibiu ca for pentru cărțile funduare.

[30] 2—3

Depuneri de capitale pentru fructificare

se primesc la institutul subsemnat:

cu 5½% interese fără denunțare, putându-se ridica depunerea ori-când la moment;

cu 6% interese sub condițiunea de-a se denunția institutului ridica-rea depunerii cu 3 luni înainte;

cu 6½% interese sub condițiune de-a se înștiința ridicarea cu 6 luni înainte.

Interesele încep cu ziua, care urmează după ziua depunerii capitalului și înceată cu ziua premergătoare zilei, în care se ridică depunerea cu acel adaus însă, că numai după acele capitale se dau interese, care stau depuse la institut cel puțin 15 zile.

La dorința deponentului se pot stabili în ziua depunerii capitalului și condițiuni speciali de esolvire, cari se înseamnă apoi în libel și în cartea depunerilor institutului. În atare cas restituirea depunerii urmează după aceste modalități speciali.

Depunerile trimise prin postă pe lângă comunicarea adresei deponentului se resolv tot de-a-una în ziua primirei.

Asemene se pot efectui prin postă anuncieri și ridicări de capitale.

Sibiu, 11 Iuliu 1879.

„Albina,”

Institut de credit și de economii.

[31] 1—4

CLOPOTE

DE TOATĂ MĂRIMEA

pe lângă hotărîrea prealabilă a sunetelor lor.

Cu deosebire recomandă **clopotele găurite**, inventate de densus, a căror sunet este mai adenc decât acelor de construcțiunea vechie și care, fiind de 100 punți sânt asemenea celor de 140 punți de construcțiunea vechie.

Se află totdeauna în deposit clopote, dela mărimea cea mai mică până la 50 chilogr., precum și de **proasce portative** și **de mână**.

Se recomandă pentru comande cât de multe

Antonie Novotny

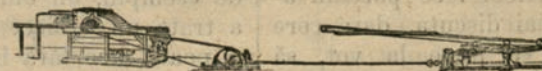
în Timișoara.

[27] 3—12

UMRATH & COMP. în PRAGA,

fabrică de mașini agricole,

se recomandă prin specialitățile lor renumite prin o **esecutare foarte solidă**, **umblet ușor** mare **productivitate** și **treerat curat** a

mașinilor de treerat cu brațe și cu vârtej

pentru 1 până 8 cai sau boi,

atât **locomobile** cât și **stabile**. Mai departe fabricăm noi în mărimi diverse:

Ciururi de bucate, mașini pentru tăiat paie, mori pentru sdrobit etc. etc.

Cataloge ilustrate în limbile țerei grătuite și franco.

[14] 26